

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (sediul central), judecător Capățina T.
Dosarul nr. 2r-1453/25 (2-25089461-02-2r-22072025)

DECIZIE

3 noiembrie 2025
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Corlăteanu Diana și Ghedrovici
Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de Bogos Alexandru împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bogos Alexandru împotriva lui Scutaru Constantin privind repararea prejudiciului moral și material pentru lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale și dezmințirea informației,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 23 iunie 2025, Bogos Alexandru a depus cerere de chemare în judecată către Scutaru Constantin privind repararea prejudiciului moral și material pentru lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale și dezmințirea informației.

În motivarea cererii a indicat că în baza mandatului avocațial a reprezentat interesele cet. Barcari Eugeniu, Barcaru Varvara, Barcari Zinaida în cadrul examinării cauzei penale inițiate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal și cet. Barcari Eugeniu în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal, dosar care a fost în procedură la judecătorul Sergiu Osoianu din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Pe parcursul examinării cauzei, cât și după emiterea sentinței, pârâțul manifesta un comportament lipsit de respect atât față de inculpați, cât și față de el. Limita acestora a depășit atunci când a fost emisă sentința de condamnare a cet. Barcari Eugeniu, Barcaru Varvara, Barcari Zinaida, or nefiind de acord cu aceasta a formulat cerere de apel prin care a solicitat casarea sentinței de condamnare cu emiterea unei sentințe de achitare.

Relatează că la 14.05.2025 cet. Scutaru Constantin, a prezentat în cadrul ședinței de judecată la Curtea de Apel Centru la examinarea cauzei penale privind învinuirea lui Barcari Eugeniu, Barcaru Varvara, Barcari Zinaida în baza art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal și Barcari Eugeniu în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal, o pretinsă plângere subsemnată de către acesta adresată Centrului Național Anticorupție, Serviciului de Informații și Securitate, precum și către Procurorul General al Republicii Moldova.

În plângerea menționată, s-a indicat „*Suplimentar comunic că cele invocate s-au adevărit și în urma discuției dintre Primarul s. Căpriană și avocatului lui Barcari Eugeniu – Bogos Alexandru, care a comunicat că pe de data de 14 mai 2025 Barcari Eugeniu va fi eliberat din detenție și va clarifica personal problemele sale legate de demolarea silită a unei construcții. Toate aceste circumstanțe demonstrează cert existența unui grup criminal care încearcă să corupă și să facă uz de trafic de influență în vederea împiedicării tragerii la răspundere a lui Barcari Eugeniu, persoană cu 4 antecedente penale, care comite infracțiuni...*”.

Consideră că aceste informații sunt false, defăimătoare, care permit identificarea persoanei, totodată aceste afirmații se bazează pe fapte care nu au avut loc, fapt pentru care a înaintat somație, solicitând dezmințirea informației prin înaintarea unei declarații în formă scrisă și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar, în caz contrar, va înainta o acțiune în instanța de judecată, or afirmațiile date constituie judecăți de valoare fără substrat factologic suficient și defăimătoare în sensul art. 2 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare.

Indică că conform art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, fiindu-i acordat pârâtului 5 zile calculate din data recepționării somației să dezmințe informația citată prin înaintarea unei declarații în formă scrisă și repararea prejudiciului moral în sumă de 300 000 lei sau să telefoneze pe numărul de telefon indicat pentru a stabili condițiile de achitare. A indicat pârâtului, că în cazul în care cerințele nu vor fi satisfăcute în termenul stabilit, va fi nevoit să înainteze o acțiune în instanța judecătorească pentru încasarea forțată a sumei date și a cheltuielilor de judecată.

Conform avizului, pârâtul Scutaru Constantin a recepționat somația la data de 18.05.2025, lăsând fără răspuns solicitările, aceasta fiind echivalată cu ignorarea solicitărilor din partea pârâtului.

Prin urmare, a înaintat prezenta acțiune pentru a stabili echitatea socială, a repara prejudiciul moral suferit de către reclamant urmare a acțiunilor pripite a pârâtului și a preveni pe viitor, eventualitatea producerii unor astfel de incidente.

A menționat că sentința prin care a fost condamnat cet. Barcari Eugeniu nu este una irevocabilă, astfel ultimul beneficiind de garanția stipulată la art. 8 din

Codul de procedură penală – prezumția de nevinovăție, fiind în mod eronat indicat de către Scutaru Constantin că ultimul ar avea „4 dosare penale”.

Fiind avocat de profesie, activând din anul 2008, fiind cu vastă experiență și un stagiul de muncă destul de mare, daunele suferite și cauzate prin acțiunile pârâtului i-au adus un prejudiciu reputației profesionale cu atât mai mult, a fost periclitată inclusiv și alegerea clienților de a beneficia de serviciile juridice prestate de către reclamant.

Prin plângerile înaintate de către pârât, acestea fiind ofensatorii publicate de către pârât consideră că condițiile de înaintare a prezentei acțiuni sunt întrunite pentru a înainta cererea de chemare în judecată cu solicitările menționate mai jos, or pârâtul expres a utilizat numele prenumele reclamantului, precum a operat cu cuvinte ofensatoare în adresa ultimului, atribuind un avocat la un pretins grup criminal organizat.

Reclamantul Bogos Alexandru a solicitat încasarea de la Scutaru Constantin prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei, dezmințirea informației de către pârâtul Scutaru Constantin prin înaintarea unei declarații în formă scrisă depusă în cadrul procesului, inclusiv prin care pârâtul cere scuze și regretă pentru cele comise împotriva reclamantului Alexandru Bogos; compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 200 lei – taxa de timbru, precum și taxa de stat în sumă de 3 549,97 lei.

În drept acțiunea este întemeiată în baza art. 2, 7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, art.art. 16, 2036, 2037 din Codul civil, pct. 5, 6 din Hotărârea Plenului CSJ cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral nr. 9 din 09.10.2006, art. 8, 10 CEDO.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată adresate de Bogos Alexandru împotriva lui Scutaru Constantin privind repararea prejudiciului moral și material pentru lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale și dezmințirea informației.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 7 iulie 2025, Bogos Alexandru a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și restituirea cauzei la rejudecare.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, Bogos Alexandru a reiterat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a indicat că încheierea recurată este una neintemeiată și pasibilă de a fi anulată.

A relatat că refuzul primirii cererii de chemare în judecată în baza art.169 alin.1 lit.a) Cod de procedură civilă poate fi aplicată doar dacă legea materială aplicabilă speței impune respectarea acesteia. Judecătorul instanței de fond a reținut că afirmațiile defăimătoare ale pîrîtului ar fi fost formulate sub formă de „plîngeri” adresate autorităților publice și că s-ar bucura de imunitatea absolută prevăzută la art. 8 lit. c) din Legea privind libertatea de exprimare.

Totuși, în speță, pîrîtul a depășit limitele dreptului la petiționare, atribuindu-i explicit și public calitatea de membru al unui „grup criminal organizat” și sugerînd implicarea sa în acte de corupție și trafic de influență, ignorînd total orice garanții de prezumție a vinovăției.

Consideră că prin refuzul primirii cererii, s-a adus atingere dreptului său de acces la un tribunal pentru a obține repararea prejudiciului. Art. 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil, iar refuzul absolut, fără o analiză pe fond, constituie o restrîngere nejustificată. În speță, simpla calificare automată a plîngerii ca adresare către autorități ignoră gravitatea conținutului defăimător, precum și impactul asupra reputației profesionale.

Menționează că imunitatea prevăzută de art 8 lit. c) are în vedere protecția exercitării efective a dreptului de petiționare, însă nu legitimează abuzul de drept și denigrarea voită a altor persoane. În cazul de față, afirmațiile defaimătoare nu au fost doar pretinse petiții secrete, ci au fost utilizate și comunicate public în cadrul unei sedințe de judecată, fiind astfel diseminate și altor părți terțe, cu efect direct asupra reputației sale.

Mai mult, instanța de fond nu a făcut trimitere nici la o normă sau la o prevedere legală unde sunt enumerate acele așa numite acte care se consideră a fi potrivite de protecția art 8 lit. c) din Legea nr 64 din 2010 care ar fi așa zis, „protejat” pe Scutaru Constantin să-l defăimeze, or din logica enunțată a instanței de fond, în astfel de cazuri se permite orice afirmații din partea ultimului deoarece așa-zisa imunitate ar fi una absolută, cînd de fapt nici pe departe nu este.

Respectînd principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la data examinării recursului, nu a fost depusă referință asupra recursului.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 30 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă, prin intermediul poștei electronice la 7 iulie 2025 (f.d. 28-30).

Astfel, recursul declarat de Bogos Alexandru împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este întemeiat și pasibil de a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de fond din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În baza art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În accepțiunea art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă cererea nu urmează a fi judecată în instanță judecătorească în procedură civilă.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond incorect a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei rezultă că, la 23 iunie 2025, Bogos Alexandru a depus cerere de chemare în judecată către Scutaru Constantin privind repararea prejudiciului moral și material pentru lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale și dezmințirea informației.

Instanța de recurs relevă că, reclamantul/recurent pretinde apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient, prin

dezmințirea acestora, cât și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei cauzat prin lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

Completul judiciar apreciază ca fiind incorectă concluzia instanței de fond precum că din cererea de chemare în judecată depusă de Bogos Alexandru reiese clar că declarațiile pretins defăimătoare au fost făcute în circumstanțele menționate în art. 8 al lit. c) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, circumstanță care în mod incontestabil impune aplicarea prevederilor art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 8 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, nu poate fi intentată o acțiune cu privire la defăimare pentru declarația făcută: a) de către Președintele Republicii Moldova și deputații în Parlament în exercitarea mandatului; b) de către participanții la proces, inclusiv martorii, organul de urmărire penală sau instanța de judecată în cadrul urmăririi penale sau al unui proces judiciar; c) în cererile, scrisorile sau plângerile cu privire la încălcarea drepturilor și a intereselor legitime, expediate autorităților publice pentru examinare.

La caz, Completul judiciar conchide că nu se atestă temei de refuz în primire a cererii, or, din conținutul cererii de chemare în judecată și din circumstanțele prezentate de reclamant, rezultă că scopul acțiunii nu vizează o simplă contestare a dreptului pârâtului de a formula plângeri către autoritățile publice, ci se referă la conținutul concret, defăimător și nefondat al afirmațiilor acestuia, care depășesc limitele protecției prevăzute de art. 8 lit. c) din Legea nr. 64/2010.

Aici, instanța de recurs relevă că dispozițiile menționate instituie o imunitate relativă, nu absolută, pentru declarațiile adresate autorităților publice, în măsura în care acestea sunt făcute cu bună-credință și în scopul legitim de protejare a unor drepturi sau interese proprii. În momentul în care conținutul unei plângeri depășește cadrul firesc al unei sesizări și conține expresii sau acuzații de natură să prejudicieze demnitatea ori reputația profesională a unei persoane, fără un suport factologic suficient, aceste afirmații nu se mai bucură de protecția conferită de lege.

În acest sens, jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție a reținut că dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut și că exercitarea abuzivă a acestuia, prin comunicarea unor fapte false ori a unor judecăți de valoare lipsite de fundament, atrage răspunderea civilă pentru prejudiciul cauzat.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa (de exemplu, cauzele *Petrina c. României*, *Jerusalem c. Austriei*, *Lopes Gomes da Silva c. Portugaliei*), a statuat că protecția libertății de exprimare nu acoperă discursurile calomnioase sau acuzațiile de natură penală făcute fără bază factică suficientă, care afectează grav reputația unei persoane.

Prin urmare, în speță, instanța de fond a interpretat în mod formal și eronat dispozițiile art. 8 lit. c) din Legea nr. 64/2010, echivalând orice plângere adresată unei autorități publice cu un act automat protejat de imunitate, fără a examina natura concretă, contextul și scopul afirmațiilor incriminate.

În asemenea condiții, Colegiul consideră că acțiunea înaintată de reclamant se încadrează în competența instanțelor de judecată și urmează a fi examinată în fond, întrucât are ca obiect protejarea dreptului la demnitate, onoare și reputație profesională, precum și repararea prejudiciului moral pretins.

Instanța de recurs reține, totodată, că refuzul de primire a cererii de chemare în judecată constituie o măsură excepțională, aplicabilă doar în cazurile strict determinate de art. 169 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar interpretarea extensivă a acestei norme echivalează cu **restrângerea nejustificată a accesului la justiție**, garantat de art. 6 §1 CEDO și art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

Colegiul reține jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Urechean și Pavlicenco v. Republica Moldova (cererile nr. 27756/05 și 41219/07), hotărârea din 02 decembrie 2014, în care Curtea a stabilit că dreptul de acces la un tribunal garantat de articolul 6 § 1 al Convenției nu este absolut, dar poate avea anumite limite; acestea sunt permise din momentul în care dreptul de acces, prin însăși natura sa, necesită o reglementare din partea statului. În acest sens, statele contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere. Urmează să se asigure că limitele aplicate nu restrâng sau reduc accesul la un tribunal a unei persoane într-un așa mod sau măsură încât să afecteze esența dreptului în sine. Mai mult decât atât, o limitare nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1 în cazul în care nu urmărește un scop legitim și dacă nu există un raport de proporționalitate rezonabil între mijloacele utilizate și scopul urmărit să fie atins.

Deci, reținând ca acest instrument procedural a fost utilizat defectuos, Colegiul conchide lipsa temeiurilor care ar justifica menținerea încheierii din 30 iunie 2025, emisă de instanța de fond.

Pe cale de consecință, instanța de recurs concluzionează asupra necesității admiterii recursului declarat de către Bogos Alexandru.

Reiterând motivele de fapt și de drept enunțate, statuând că instanța de fond eronat a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată în cauză, Colegiul civil conchide de a admite recursul declarat de Bogos Alexandru, cu casarea încheierii judecătorești Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025 și restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță pentru examinarea în fond a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Bogos Alexandru.

Se casează încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Alexandru împotriva lui Scutaru Constantin privind repararea prejudiciului moral și material pentru lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale și dezmințirea informației, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță pentru examinarea în fond a cererii de chemare în judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul:

Arhip Valeriu

Judecătoria:
Diana

Corlăteanu

Ghedrovici Nicolae